

[Madsen-Mygdal.]

den samme Forskel paa det paagældende Tidspunkt mellem Engrospristallet og Detailpristallet, som der var i 1914, endda med den Forøgelse, som de 50 pCt. angiver. Man skulde egentlig da kunne forvente, at Detailpristallet og Engrospristallet nogenlunde kunde følge med hinanden. Men vi har set under Krigen og efter Krigen, at de har fjernet sig meget stærkt fra hinanden, og hvad jeg navnlig her vil fremhæve, er, at i Øjeblikket foregaar der med meget stærk Fart en Adskillelse mellem Engrospristallet og Detailpristallet.

Jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med mange Tal, men jeg skal kun give nogle Oplysninger for de to sidste Aar. I Januar 1929 var Engrospristallet 151 og Detailpristallet 173, der var altsaa en Forskel paa 22 Points. I Januar 1930, altsaa for et Aar siden, var Engrospristallet faldet til 143, men Detailpristallet kun til 170, det var altsaa en Forskel i Points paa 27. Men i Januar 1931, altsaa nu, er Engrospristallet faldet helt ned til 118, medens Detailpristallet kun har bevæget sig ned til 159, det vil sige, at nu er Forskellen 41, meget nær dobbelt saa stor i Points, som den var for to Aar siden.

Maaler vi Forskellen procentvis, idet det jo er rimeligt at se den i Forhold til hele Prisniveauet, var for to Aar siden Forskellen mellem Engrospristallet og Detailpristallet — og jeg beder igen erindre, at det ogsaa er Forholdstal og ikke absolutte Tal —, beregnet paa Engrospristallet, 14 pCt. I Januar 1930 er Forskellen 19 pCt. og i Januar 1931 er Forskellen 35 pCt.

Hvis jeg da tager Tallene for det sidste Aar, hvor der er foregaaet saa mægtige Prisbevægelser ude i Verden, hvad vi ogsaa tøler for de Indtægter, som hele Nationen maa leve af, saa var Forskellen, som jeg sagde før, i Januar 1930 27 Points, i April 1930 32 Points, i Juli 1930 36 Points, i Oktober 1930 39 Points og nu i Januar 41 Points. Ærede Medlemmer vil se, at der er stadig Stigning i denne Forskel mellem Engrospristallet og Detailpristallet, en Stigning, der i dette Aar har været stærkere, end vi nogen Sinde har set den før.

Dette betyder altsaa, at Detailpristallet falder meget mindre end Engrospristallet. Det vil i Virkeligheden igen sige, at Avancerne bevæger sig ikke, Avancerne ligger fast uden Hensyn til Pristallet, eller de bevæger sig i hvert Tilfælde meget lidt, og de stiger, som jeg har vist, stærkt i

Procent af Varens virkelige Værdi. Og det er sandsynligt, at vi i dette Øjeblik har en højere Avanceprocent i Forhold til Varens Engrosværdi, end vi nogen Sinde har haft.

Men desuden støtter jeg mig til forskellige Oplysninger, der velvilligst er mig overladt af forskellige handlende, Oplysninger, som viser, at det System for Prisfastsættelser, som bruges her i Landet, ikke saa meget er det, man kalder kollektive Prisaftaler, egentlige kollektive Aftaler mellem Medlemmer af en Organisation, men det er derimod Bestemmelser om Mindestpriser og Mindestavancer, fastsat af Fabrikanter og Importører overfor de handlende som Betingelse for, at de handlende overhovedet kan opnaa Vareforsyning.

Eksempelvis skal jeg i denne Henseende med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Aktstykker, som det maaske ikke vilde være uden Interesse at faa frem i Rigsdagstidende. Først skal jeg oplæse nogle faa Breve fra en enkelt Provinskøbmands Korrespondance. Det første Brev er fra et dansk Staalfirma og det lyder saaledes:

„Da der stadig fra flere og flere Sider klages over, at De ikke benytter vore Bruttopriser som Butikspriser, men sælger vore Varer i enkelte Stykker til væsentlig lavere Priser, maa vi meget indtrængende henstille til Dem at benytte vore Bruttopriser som Butikspriser.

Vi haaber meget, at De maa kunne tage Hensyn til vor Henstilling, saaledes at det omhandlede Forhold kan blive ændret i Løbet af nogle faa Maaneder, da vi naturligvis meget nødtigt vilde miste en saa god og gammel Kunde.

I modsat Fald vil vi nemlig til den Tid, af Hensyn til vore andre Kunder, sandsynligvis blive nødsaget til at opføre med at levere Dem Varer, hvad vi som sagt meget vilde beklage.

I Haab om, at De vil optage denne vor Henstilling paa gunstig Maade, tegner vi“ — og saa Navnet.

Dette Brev er jo meget høfligt i Formen, men Indholdet er ikke til at tage fejl af. Et andet Brev angaar Forhandlingen af Traadvæv og lyder saaledes:

„Det er en Betingelse for Salget, at de mellem Fabrikkerne og Foreningen af danske Isenkramgrossister vedtagne Bruttopriser og Rabatter ved Videre salg en gros, hvormed Sælgeren har gjort Køberen bekendt, overholdes, da Fabrikken i modsat Fald standser Leveringen.“